

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.7.2008
KOM(2008) 475 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

**Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser – Bekæmpelse af svig – Årsberetning
for 2007**

[SEK(2008)2300]

[SEK(2008)2301]

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning.....	4
1. Resultater af kampen mod svig: statistikker vedrørende svig og andre uregelmæssigheder.....	5
1.1. Statistikker vedrørende svig og andre uregelmæssigheder indberettet af medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene i 2007.....	5
1.1.1. Traditionelle egne indtægter.....	8
1.1.2. Landbrugsudgifter (EUGFL og ELFUL).....	8
1.1.3. Strukturforanstaltninger.....	9
1.1.4. Førtiltrædelsesmidler.....	10
1.1.5. Statistikker for de udgifter, der forvaltes direkte af Kommissionen.....	11
1.2. Statistikker vedrørende OLAF's virksomhed.....	12
2. Den væsentligste udvikling i 2007.....	12
2.1. Fremskridt på toldområdet.....	12
2.1.1. Gensidig bistand under første søjle.....	12
2.1.2. Konventioner under tredje søjle og specifikke nationale foranstaltninger.....	13
2.2. Bekæmpelse af smugling og forfalskning af cigaretter.....	14
2.3. Uregelmæssigheder og mistanke om svig på området "direkte udgifter".....	15
2.4. Den nye strategi for "fraud-proofing".....	15
2.5. Beskyttelse af euroen mod forfalskning.....	16
2.6. Hercule II-programmet.....	16
2.7. Andre foranstaltninger i 2007 for at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser.....	17
3. Kontrol for at afsløre svig og andre uregelmæssigheder.....	18
3.1. Kontrol med strukturfonde.....	19
3.1.1. Nye regler på kontrolområdet.....	19
3.1.2. Medlemsstaternes forvaltningskontrol inden for EFRU.....	20
3.2. Kontrolregler på landbrugsområdet.....	21
3.3. Kontrol med traditionelle egne indtægter.....	23
3.4. Kontrol og inspektion på stedet ifølge forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96.....	24
4. Forældelsesfrister for retsforfølgning og for afgørelser vedrørende uregelmæssigheder.....	25

4.1.	Forældelsesfrist for retsforfølgning af en uregelmæssighed.....	25
4.2.	Forældelsesfrist for fuldbyrdelse af en afgørelse om en administrativ sanktion	26
4.3.	Forældelsesfrist for fuldbyrdelse af en afgørelse om en administrativ sanktion (inddrivelse)	26
5.	Inddrivelse.....	26
5.1.	Landbrug	27
5.2.	Strukturfonde.....	28
5.3.	Egne indtægter	29
5.4.	Direkte udgifter	29
5.5.	Inddrivelse som følge af en OLAF-sag.....	30

INDLEDNING

Beskyttelsen af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelsen af svig er et ansvarsområde, der deles mellem Fællesskabet og medlemsstaterne. Kommissionen udarbejder hvert år i samarbejde med medlemsstaterne en beretning med statistikker og de nye foranstaltninger, der er truffet for at opfylde forpligtelserne ifølge EF-traktatens artikel 280. Denne beretning sendes til Europa-Parlamentet og Rådet, og den offentliggøres¹.

Beretningens **første punkt** resumerer **resultaterne af statistikkerne for** medlemsstaternes indberetning af **tilfælde af uregelmæssigheder** på de områder, hvor medlemsstaterne gennemfører budgettet (landbrugspolitik, strukturfonde og førtiltrædelsesmidler, dvs. ca. 80 % af budgettet) og for opkrævningen af de traditionelle egne indtægter. Punktet indeholder ligeledes et skøn over uregelmæssighederne på de udgiftsområder, der forvaltes direkte af Kommissionen, og en oversigt over de operationelle aktiviteter for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

Statistikkerne skal læses og bruges med stor forsigtighed: En indberettet uregelmæssighed udgør oftest ikke svig (som er en forsætlig handling). Indberetning af en mistanke om svig er ikke nødvendigvis et tilfælde af svig som fastslået ved en domstolsafgørelse. Alle de anførte uregelmæssigheder bliver behandlet og underkastet forskellige former for opfølgning, jf. punkt 3 og 5.

De tal, der fremlægges i denne beretning, er naturligvis vejledende, foreløbige og ikke endelige. Af forsigtighedshensyn dækker de beløb, der nævnes, ofte hele den omhandlede aktion, før uregelmæssigheden er præcist opgjort. Selv om medlemsstaterne er forpligtet til at indberette uregelmæssigheder, gør de det i forskelligt omfang. Det er også medlemsstaterne, der i princippet blandt de indberettede uregelmæssigheder identificerer de tilfælde, de opfatter som mistanke om svig. Og først efter en retslig procedure i medlemsstaterne og ofte efter et betydeligt tidsrum fastslås det, om der er tale om svig, og hvilken konkret finansiell virkning det omhandlede tilfælde af svig har. Kommissionen er afhængig af oplysninger (ikke-obligatorisk) fra medlemsstaterne med henblik på den endelige klassifikation af en sag som et tilfælde af svig.

Det andet punkt i beretningen beskriver **den væsentligste udvikling i 2007**, både hvad angår forebyggelse og bekæmpelse af svig og andre uregelmæssigheder.

Det tredje punkt vedrører den **kontrol, der gennemføres for at afsløre svig og andre uregelmæssigheder**, hvoraf en vigtig del vedrører kontrol af strukturfonde, navnlig forvaltningskontrol. **Det fjerde punkt** omhandler forældelsesreglerne for retsforfølgning vedrørende uregelmæssigheder og fuldbyrdelse af en afgørelse om en administrativ foranstaltning eller sanktion. Disse to punkter behandles væsentligst på grundlag af medlemsstaternes svar på et spørgeskema.

¹ De foregående års beretninger : http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/anti-fraud_en.html.

Det femte punkt, hvor der gælder samme forbehold som for punkt 1, omhandler de inddrivelses, der er foretaget i 2007 på alle budgetområder.

Beretningen er ledsaget af to arbejdsdokumenter fra Kommissionens tjenestegrene².

1. RESULTATER AF KAMPEN MOD SVIG: STATISTIKKER VEDRØRENDE SVIG OG ANDRE UREGELMÆSSIGHEDER

1.1. Statistikker vedrørende svig og andre uregelmæssigheder indberettet af medlemsstaterne og Kommissionens tjenestegrene i 2007

På de områder, hvor medlemsstaterne gennemfører budgettet, og når det gælder opkrævningen af de traditionelle egne indtægter, har medlemsstaterne ifølge fællesskabsretten pligt til at indberette enhver mistanke om svig og andre uregelmæssigheder. Oplysningerne bruges til analyse og opfølgning. De giver et bedre kendskab til uregelmæssighedernes følger for EU-budgettet.

Det er vigtigt at skelne mellem svig og uregelmæssighed. Som uregelmæssighed betragtes enhver overtrædelse af en fællesskabsbestemmelse, som kan tilskrives en økonomisk beslutningstagers handling eller undladelse, der skader eller kunne skade De Europæiske Fællesskabers økonomiske interesser³. Som svig betragtes enhver forsætlig handling, der udgør en strafbar handling⁴. Medlemsstaterne identificerer blandt de indberettede uregelmæssigheder de tilfælde, hvor de har mistanke om svig. Den konkrete finansielle virkning af svig kan først beregnes, når den retslige procedure er afsluttet.

Dokumentet fra Kommissionens tjenestegrene "Statistisk vurdering af uregelmæssigheder"⁵ indeholder en grundig analyse af medlemsstaternes oplysninger og for første gang også statistikker om svig og andre uregelmæssigheder, som Kommissionens tjenestegrene har konstateret på de budgetområder, der forvaltes direkte af Fællesskaberne.

Konklusioner om uregelmæssigheder indberettet af medlemsstaterne

- Antallet af indberettede uregelmæssigheder er faldet på alle områder, dog ikke for strukturforanstaltninger.
- Den beregnede finansielle virkning af uregelmæssighederne er steget i alle sektorer. Hvad angår egne indtægter og landbrug, skyldes denne stigning delvist de uregelmæssigheder, der forekom eller blev konstateret i de foregående år, men som først blev indberettet i 2007. På udgiftsområdet forklarer tiltrædelsen af nye medlemsstater og den seneste stigning i udbetalinger til disse lande delvist stigningen. Den finansielle virkning udtrykt i procent af budgettet er forholdsvis stabil.

² SEK(2008)2300 og SEK (2008)2301.

³ Artikel 1, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, EFT L 312 af 23.12.1995.

⁴ Artikel 1, stk. 1, litra a), i konventionen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser af 26.7.1995, EFT C 316 af 27.11.1995.

⁵ SEC(2008)2300.

Der er konstateret flere uregelmæssigheder med en forventet betydelig finansiel virkning i forbindelse med afslutningen af programmeringsperioden for førtiltrædelsesmidlerne for de 10 nye medlemsstater.

- Den beregnede virkning af sager om mistanke om svig er stabil for udgifternes vedkommende og viser et mindre fald for egne indtægter. Der mindes om, at der her er tale om indberettet mistanke om svig og ikke om tilfælde af svig fastslået af en domstol, og at den konkrete virkning efter inddrivelse og finansiel korrektion først kan angives ved afslutningen af de retslige og administrative procedurer.
- Selv om de fleste uregelmæssigheder indberettes til Kommissionen inden for de fastsatte frister, skal der stadig gøres fremskridt: den gennemsnitlige indberetningsfrist på landbrugsområdet er på 1,2 år, og på strukturområdet 0,9 år. Nogle medlemsstater indberetter meget ofte med en betydelig forsinkelse. En hurtig indberetning er af afgørende betydning for en effektiv opfølgning.
- Den del af medlemsstaterne, der bruger elektronisk indberetning, navnlig via de elektroniske moduler AFIS/ECR⁶, som Kommissionen tilbyder på landbrugsområdet og for strukturfondene, er i stigning. Anvendelsen af modulerne forenkler behandlingen af oplysninger og forbedrer deres kvalitet og sammenlignelighed. Nogle medlemsstater indberetter fortsat på papir eller elektronisk uden brug af ECR-modulerne.
- Takket være de nationale myndigheders bestræbelser (notater med retningslinjer, uddannelse af det personale, der er ansvarligt for indberetninger), samt øget brug af ECR-moduler bliver kvaliteten af indberetninger fortsat bedre på alle områder. Det giver en bedre opfølgning og fremmer den strategiske analyse af oplysninger. Nogle medlemsstater skal stadig gøre en indsats, navnlig hvad angår klassifikation af de forskellige typer uregelmæssigheder.

⁶ Anti Fraud Information System/External Communications Registry.

Tabel 1 – Antal uregelmæssigheder og beløb – 2007

Område	Antal indberettede uregelmæssigheder		Samlet anslået finansiel virkning af uregelmæssigheder, herunder mistanke om svig (i mio. EUR)		Samlet anslået finansiel virkning af mistanke om svig (i mio. EUR)	
	2006 ⁷	2007	2006	2007	2006	2007
Landbrug - EUGFL, Garanti-sektionen	3 249	1 548	87	155	29,8 (~0,06 % af de samlede bevillinger)	44,8 (~0,1 % af de samlede bevillinger)
Struktur-fonde og Samhørigheds-fonden	3 216	3 832	703	828	157,56 (~0,41 % af de samlede bevillinger)	141 (~0,31 % af de samlede bevillinger)
Førtiltrædelses-midler	395	332	14	32	1,57 (~0,03 % af de samlede bevillinger)	5 (~0,38 % af de samlede bevillinger)
Direkte udgifter	-	411	-	33	-	18,1 (~0,17 % af de samlede bevillinger ⁸)
Samlede udgifter	6 860	6 123	804	1 048	188,93 (~0,2 % af de samlede udgifter på de fire områder)	208,9 (~0,22 % af de samlede udgifter på de fire områder)
Egne indtægter⁹	5 705	5 321	353	377	134,39 (~0,94 % af de samlede egne indtægter)	106,57 (~0,62 % af de samlede egne indtægter ¹⁰)

⁷ Tallene er blevet ajourført for visse sektors vedkommende siden 2006-beretningen.

⁸ Beregningen dækker hele perioden for de finansielle overslag 2006.

⁹ Told og landbrugsafgifter.

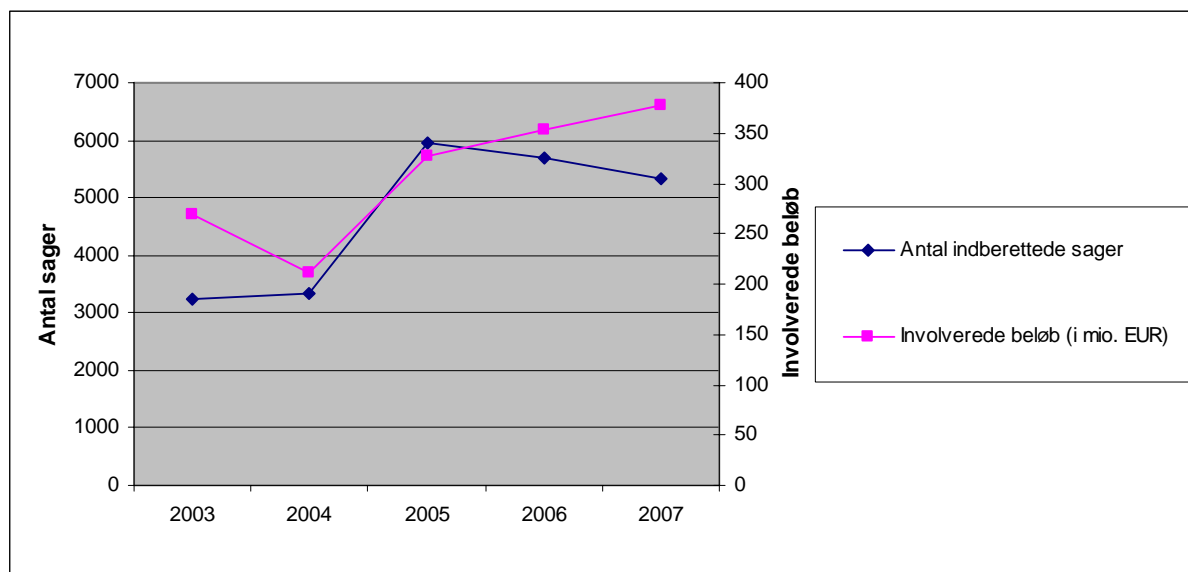
¹⁰ Denne procentsats er beregnet på grundlag af et skøn over de traditionelle egne indtægter i det almindelige budget for 2007 og ikke ud fra regnskaberne.

1.1.1. Traditionelle egne indtægter

Antallet af indberettede uregelmæssigheder faldt med 7 % (fra 5 705 i 2006 til 5 321 i 2007). Det anslåede beløb (377 mio. EUR) steg med over 6 %. Mistanke om svig udgør omkring 23 % af de indberettede tilfælde af uregelmæssigheder med en anslået finansiel virkning på 106,57 mio. EUR, dvs. ca. 0,62 % af de samlede egne indtægter i 2007 (mod 134,39 mio. EUR, dvs. ca. 0,94 % i 2006). Der mindes om, at der her er tale om indberettet mistanke om svig og ikke om tilfælde af svig fastslået af en domstol, og at den konkrete finansielle virkning endnu ikke er fastslået.

De varer, der var mest udsat for uregelmæssigheder, var som i de tidligere år elektroniske og multimedieprodukter, navnlig tv-apparater og skærme. De hyppigste uregelmæssigheder var forkert klassifikation af produktet og en forkert oprindelsesangivelse. Det næstvigtigste produkt var tobak. Kommissionen vil fortsat være meget opmærksom på disse sektorer. Grønsagssektoren (navnlig hvidløg) er stadig mere ramt, og det samme gælder skotøj, reservedele til biler og motorcykler og beklædning, mens sektoren for kød, jern- og stålprodukter og kornprodukter er mindre påvirket. Det er vigtigt i forbindelse med analysen af disse oplysninger at minde om, at den dato, hvor tilfældet af svig eller uregelmæssighed konstateres og indberettes til Kommissionen, ikke nødvendigvis falder sammen med datoen for deres opståen.

Figur 1: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for de traditionelle egne indtægter - 2003-2007

1.1.2. Landbrugsudgifter (EUGFL og ELFUL)

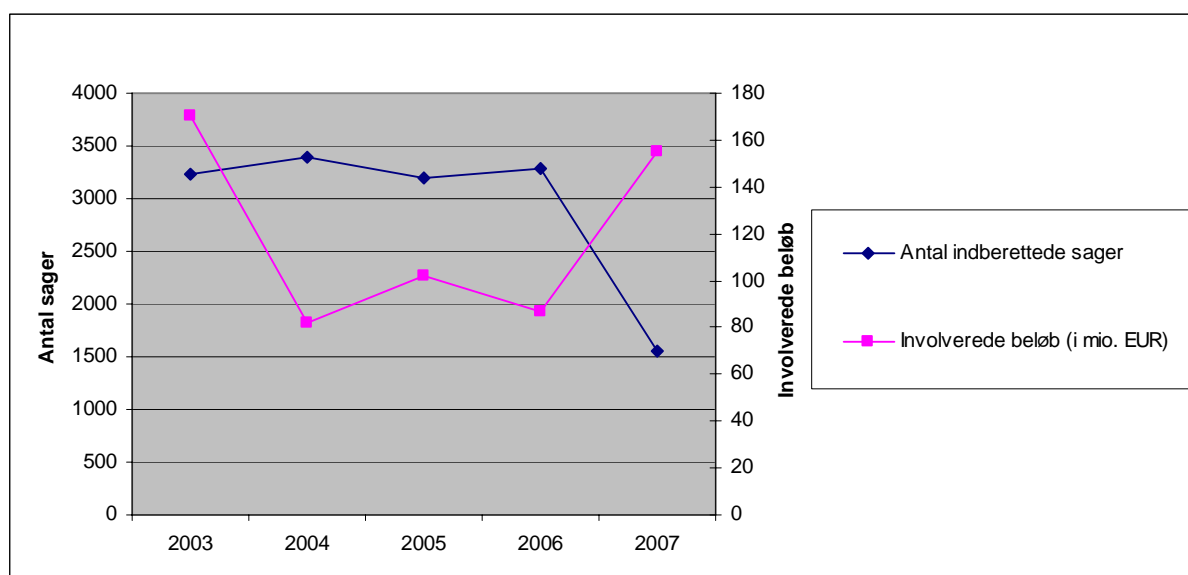
Antallet af indberettede uregelmæssigheder faldt med 53 % (1 548 tilfælde i forhold til 3 249 i 2006). Dette kraftige fald var forudsigeligt og skyldes anvendelsen fra den 1. januar 2007 af en ny forordning fra Kommissionen fra 2006¹¹, som forhøjede

¹¹ Forordning (EF) nr. 1848/2006 af 14.12.2006 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om

minimumsgrænserne fra 4 000 EUR til 10 000 EUR for medlemsstaternes forpligtelse til at foretage indberetning til Kommissionen. Det omhandlede beløb (155 mio. EUR, ca. 0,33 % af de samlede landbrugsbevillinger) steg med 44 %. Stigningen skyldes delvist sager med en betydelig finansiel virkning, der opstod eller blev konstateret i de foregående år, men som først blev indberettet i 2007. Mistanke om svig udgør omkring 10 % af de indberettede tilfælde af uregelmæssigheder med en anslået finansiel virkning på 44,8 mio. EUR, dvs. ca. 0,1 % af de samlede bevillinger i 2007 (mod 29,8 mio. EUR, dvs. ca. 0,06 % i 2006). Der mindes om, at der her er tale om indberettet mistanke om svig og ikke om tilfælde af svig fastslået af en domstol, og at den konkrete finansielle virkning endnu ikke er fastslået.

De største beløb vedrørte sektoren for mælk og mælkeprodukter, frugt og grønsager og sukker samt udvikling af landdistrikter. Disse fire sektorer står tilsammen for omkring 77 % af det samlede beløb, der er berørt af uregelmæssigheder.

Figur 2: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for landbrugsudgifter - 2003-2007

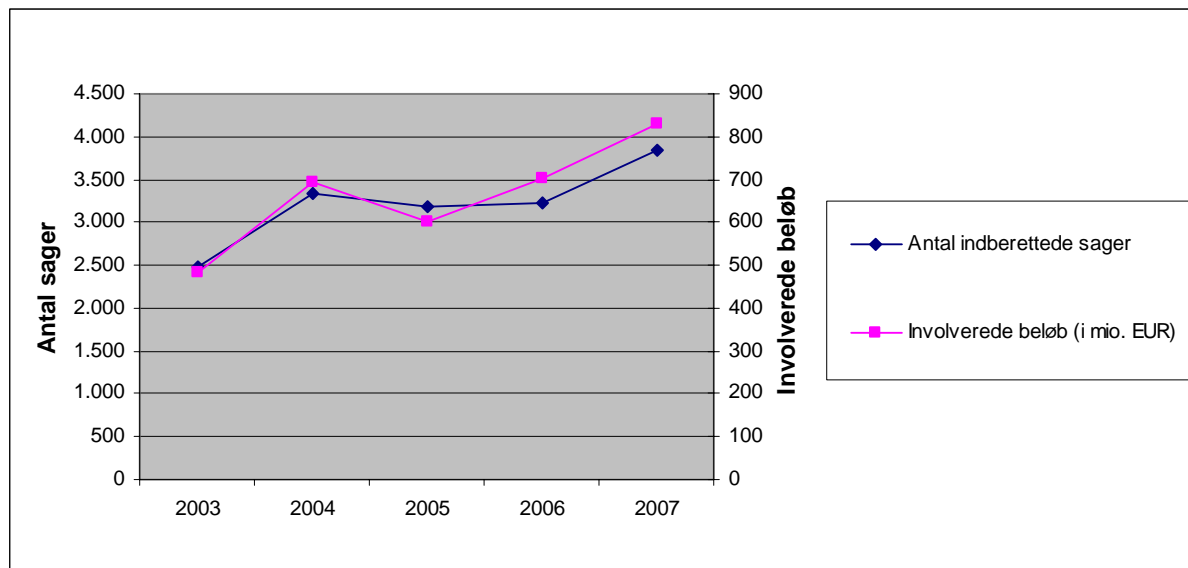
1.1.3. Strukturforanstaltninger

Antallet af indberettede uregelmæssigheder for strukturfondene og Samhørighedsfonden steg med 19,2 % (3 832 tilfælde mod 3 216 i 2006). Den anslåede finansielle virkning (828 mio. EUR, dvs. ca. 1,83 % af de samlede forpligtelsesbevillinger) steg med 17,7 %. Mistanke om svig udgør omkring 12,4 % af de indberettede tilfælde af uregelmæssigheder med en anslået finansiel virkning på 141 mio. EUR, dvs. ca. 0,31 % af de samlede forpligtelsesbevillinger (mod 157,56 mio. EUR, dvs. ca. 0,41 % i 2006). Der mindes om, at der her er tale om indberettet mistanke om svig og ikke om tilfælde af svig fastslået af en domstol, og at den konkrete finansielle virkning endnu ikke er fastslået.

oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 595/91, EUT L 355 af 15.12.2006.

Som i de foregående år er der indberettet flest uregelmæssigheder for EFRU¹² og ESF¹³ (ca. 83 % af uregelmæssighederne). 76 % af uregelmæssighederne vedrørte projekter eller transaktioner iværksat i mål 1- og 2-regioner.

Figur 3: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for strukturforanstaltninger - 2003-2007

1.1.4. Førtiltrædelsesmidler

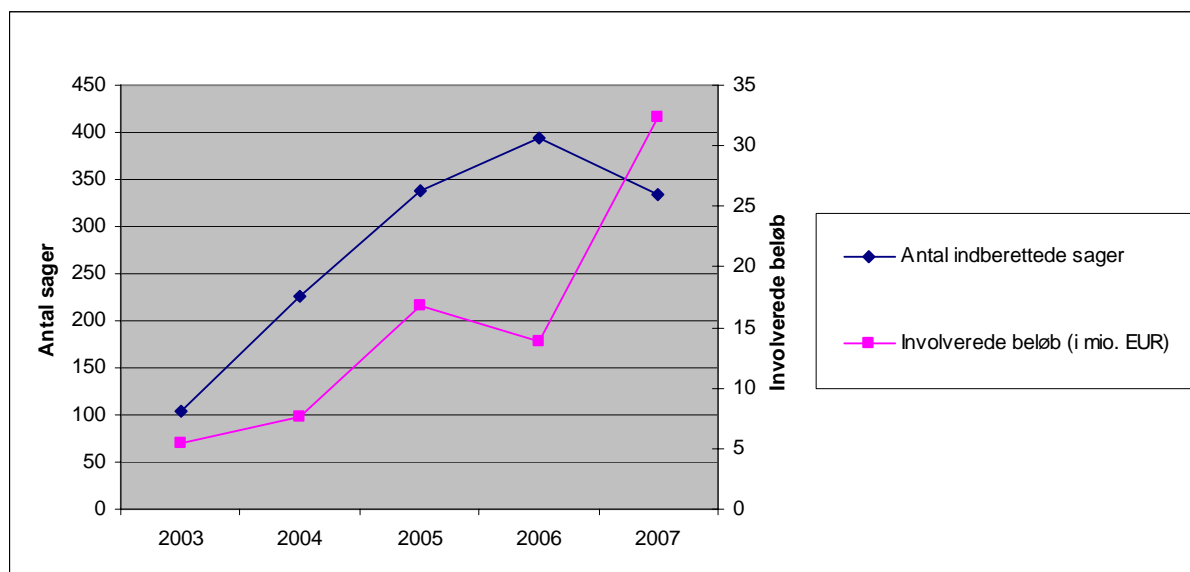
Det samlede antal uregelmæssigheder for PHARE, SAPARD og ISPA faldt med 13 % (332 mod 395 i 2006). Den anslåede finansielle virkning steg fra 14 mio. EUR i 2006 til 32 mio. EUR i 2007 (ca. 1,92 % af det samlede støtteberettigede beløb). Mistanke om svig udgør omkring 15,5 % af de indberettede uregelmæssige beløb i 2007 med en anslået finansiel virkning på 5 mio. EUR, dvs. ca. 0,38 % af det samlede årlige budget. Der mindes om, at der her er tale om indberettet mistanke om svig og ikke om tilfælde af svig fastslået af en domstol, og at den konkrete finansielle virkning endnu ikke er fastslået.

Den hyppigste type uregelmæssighed for alle førtiltrædelsesmidlerne var "ikke-støtteberettigede udgifter".

¹² Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

¹³ Den Europæiske Socialfond.

Figur 4: Antal indberettede uregelmæssigheder og anslået finansiel virkning for førtiltrædelsesmidler - 2003-2007

1.1.5. Statistikker for de udgifter, der forvaltes direkte af Kommissionen

Der er første gang, de budgetområder, som forvaltes direkte af Kommissionen, indarbejdes i denne beretning. Da det system, der giver mulighed for at klassificere mistanke om uregelmæssigheder og svig blev oprettet i 2008 (se punkt 2.3), har det været nødvendigt at begrænse analysen til 2007. De fremlagte oplysninger skal således behandles med stor forsigtighed og ikke som empirisk konstaterede tilfælde af svig og uregelmæssigheder.

Antallet af formodede uregelmæssigheder på dette område var på 411. Den forventede finansielle virkning var på 33 mio. EUR, hvoraf 18,1 mio. EUR svarer til 136 indberettede formodninger om svig. Det uregelmæssige beløb, der er indberettet for foranstaltninger udadtil, var på 19,1 mio. EUR, og på området interne politikker 13,9 mio. EUR. Hvad angår den finansielle ramme 2000-2006, udgør den anslåede finansielle virkning af mulige tilfælde af svig 0,17 % af det samlede antal kontrakter, som er indgået direkte af Kommissionen.

1.2. Statistikker vedrørende OLAF's virksomhed

Efter en første vurdering af de modtagne oplysninger kan OLAF beslutte at indlede fire sagstyper: interne undersøgelser, eksterne undersøgelser, koordineringssager eller bistand i strafferetlige sager. Antallet af indledte sager hvert år er stabilt (210 i 2007, 194 i 2006 og 216 i 2005). Siden 2004 har antallet af undersøgelser indledt på OLAF's eget initiativ (interne og eksterne undersøgelser) svaret til eller oversteget antallet af sager indledt af OLAF for at yde bistand og koordinering til de nationale myndigheder (koordineringssager og bistand i strafferetlige sager). Siden 2005 har antallet af undersøgelser indledt på OLAF's eget initiativ udgjort ca. 75 % af det samlede antal indledte sager.

Antallet af igangværende sager er faldet (408 ved udgangen af 2007, 431 ved udgangen af 2006 og 452 ved udgangen af 2005), hvilket navnlig skyldes OLAF's bestræbelser på at færdigbehandle gamle sager.

Tabel 2: Igangværende sager pr. 31. december 2007 efter sektor og finansiel virkning

Sektor	Igangværende sager pr. 31. december 2007	Anslået finansiel virkning (i mio. EUR)
Told/Moms	76	781,3
Landbrug	50	108,8
Strukturfonde	48	172,4
Direkte udgifter	140	206,7
Interne undersøgelser	94	289,6
I alt	408	1 558,8

For flere oplysninger og en sammenligning med de foregående år henvises til OLAF's aktivitetsrapport¹⁴.

2. DEN VÆSENTLIGSTE UDVIKLING I 2007

2.1. Fremskridt på toldområdet.

2.1.1. Gensidig bistand under første søjle

Efter forslag fra Kommissionen¹⁵ har Rådet ændret forordningen om kontrol i forbindelse med udførsel af landbrugsprodukter¹⁶, således at de medlemsstater, der

¹⁴ http://ec.europa.eu/comm/anti_fraud/reports/index_en.html.

¹⁵ KOM(2007) 489.

anvender risikoanalyse i overensstemmelse med fællesskabsretten, kan vælge at anvende minimumskontrolsatsen på nationalt plan for at sikre en bedre fordeling af toldmyndighedernes kontrolindsats på det nationale område.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet¹⁷, trådte i kraft i juni 2007. Denne forordning henviser til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 515/97¹⁸, hvad angår gensidig bistand, og foreskriver, at Kommissionen skal underrettes, hvis der er vægtige grunde til at have mistanke om, at der er knyttet likvide midler til fortjenesten ved svig eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Fællesskabets finansielle interesser.

Kommissionens forslag¹⁹ om ændring af forordningen om gensidig bistand på landbrugs- og toldområdet²⁰ kom videre i lovgivningsprocessen i 2007. Europa-Parlamentet godkendte forslaget ved førstebehandlingen i februar 2008 efter at have indført visse ændringer. Forordningen foreskriver oprettelse af et europæisk elektronisk sagsregister på toldområdet (FIDE) og oprettelse af en europæisk database. FIDE skal give medlemsstaternes og EU's (OLAF) operationelle instanser mulighed for at identificere de tjenester, der har undersøgt den/de samme person/er eller virksomhed/er. Formålet med sagsregistret er af analysehensyn at indsamle oplysninger, der normalt bruges inden for rammerne af international handel²¹. Forslaget forventes endeligt vedtaget i løbet af 2008.

To forslag²² med udgangspunkt i Lissabonstrategien tager sigte på at modernisere toldprocedurerne. Med den nye toldkodeks' ikrafttræden vil anvendelsen af elektroniske angivelser gradvist vinde frem, og i forbindelse med e-toldprojektet vil oplysningerne fra de nationale elektroniske toldsystemer blive stadig mere kompatible takket være en central platform. Disse reformer vil nedbringe omkostningerne ved operationerne, give en hurtigere adgang til oplysninger og muliggøre risikoanalyser på europæisk niveau.

2.1.2. *Konventioner under tredje søjle og specifikke nationale foranstaltninger*

I 2007 tiltrådte Malta konventionen om gensidig bistand mellem toldmyndighederne ("Napoli II-konventionen")²³. Konventionen er blevet ratificeret og er i kraft i alle medlemsstaterne bortset fra Italien, men den anvendes allerede mellem 22 medlemsstater²⁴.

¹⁶ Rådets forordning (EF) nr. 14/2008 om ændring af forordning (EØF) nr. 386/90, EUT L 8 af 11.1.2008.

¹⁷ Forordning (EF) nr. 1889/2005, EUT L 309 af 25.11.2005.

¹⁸ EFT L 82 af 22.3.1997.

¹⁹ KOM(2006) 866.

²⁰ Ovennævnte forordning (EF) nr. 515/97.

²¹ F.eks. containertrafik.

²² Disse forslag er vedtaget i 2008 : Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 om EF-toldkodeksen (moderniseret toldkodeks), EUT L 145 af 4.6.2008 og Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF af 15.1.2008 om papirløse rammer for told og handel, EUT L 23 af 23.1.2008.

²³ Konvention af 18. december 1997, EFT C 24 af 23.1.1998.

²⁴ Ifølge angivelserne i konventionens artikel 32, stk. 4.

Malta har ratificeret konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet²⁵. Konventionen, der bl.a. indfører et toldinformationssystem, og som trådte i kraft ved udgangen af 2005, er nu ratificeret af næsten alle medlemsstaterne.

Efter Sveriges og Finlands ratifikation kunne protokollen om ændring af konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet træde i kraft²⁶. Letland tiltrådte protokollen i 2007²⁷. Ved protokollen oprettes ovennævnte elektroniske sagsregister på toldområdet.

Rumænien og Bulgarien tiltrådte de to ovennævnte konventioner og protokollen i forbindelse med deres tiltrædelse af EU²⁸.

Belgien har indgået bilaterale samarbejdsaftaler med flere tredjelande. Strafbarheden for smugling er blevet ændret og afklaret i den ungarske straffelov. Finland har anmeldt en omfattende omstrukturering af toldmyndighederne, som har til formål at forbedre risikostyringen. I Irland er der indført et nyt edb-system med samme formål.

2.2. Bekæmpelse af smugling og forfalskning af cigaretter

I 2004 indgik Det Europæiske Fællesskab og 10 medlemsstater²⁹ en samarbejdsaftale med Philip Morris International (PMI). Fra indgåelsen af aftalen til udgangen af 2007 havde PMI udbetalt næsten 575 mio. USD (ca. 364,5 mio. EUR). Siden har 16 medlemsstater³⁰ tilsluttet sig aftalen, der foreskriver udbetaling af ca. 1 250 mio. USD over en 12-årig periode, der vil kunne anvendes til at bekæmpe smugling og forfalskning af cigaretter.

I december 2007 indgik Europa-Kommissionen og 26 medlemsstater³¹ en samarbejdsaftale med Japan Tobacco International (JTI). Aftalen, der har en varighed på 15 år, foreskriver udbetaling af 400 mio. USD (ca. 253,6 mio. EUR), der vil kunne anvendes til at bekæmpe smugling og forfalskning af cigaretter.

Blandt hovedpunkterne i de to aftaler figurerer indførelse af en langsigtet forebyggelse af smugling af PMI- og JTI-cigaretter på det europæiske marked. I samarbejde med OLAF og medlemsstaterne skal der ifølge aftalerne indføres procedurer til opfølgning og sporing af produkter for at kunne fastslå, hvornår autentiske cigaretter (af mærkerne PMI og JTI) udgår af den lovlige leveringskæde og falder i smuglernes hænder.

I 2007 foreskrev det nye Hercule II-program om bekæmpelse af smugling og forfalskning af cigaretter (se punkt 2.6) en samfinansiering over fællesskabsbudgettet af scanningudstyr, der skal gøre det lettere at afsløre smuglercigaretter til et samlet beløb på over 5 mio. EUR. Programmet finansierer også fortsat

²⁵ Konvention af 26.7.1995, EFT C 316 af 27.11.1995.

²⁶ Protokol af 8.5.2003, EUT C 139 af 13.6.2003.

²⁷ UK og MT ratificerede protokollen den 15.1.2008. AT, BE, EL, IT, IE og PT har endnu ikke ratificeret den.

²⁸ Rådets afgørelse 2008/39/RIA af 6.12.2007, EUT L 9 af 12.1.2008, og Rådets afgørelse 2007/764/EF af 8.11.2007, EUT L 307 af 24.11.2007.

²⁹ BE, DE, EL, ES, FR, IT, LU, NL, PT og FI.

³⁰ UK har ikke indgået aftalen.

³¹ UK har ikke indgået aftalen.

uddannelsesforanstaltninger, indkøb af specialiseret teknisk udstyr og teknisk støtte til overvågning af ulovlige aktiviteter på dette område.

Kommissionen (OLAF og SANCO) har deltaget aktivt i forberedelsen af forhandlingerne om en protokol til WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning³². Protokollen vil specifikt behandle bekæmpelse af ulovlig handel med tobaksvarer. En ansat i OLAF er blevet valgt som formand for det mellemstatslige forhandlingsorgan, der forhandler protokollen.

2.3. Uregelmæssigheder og mistanke om svig på området "direkte udgifter"

Indtil i år blev oplysninger om uregelmæssigheder og mistanke om svig og om gennemførte korrektioner kun indsamlet for udgifter, når der var tale om delt forvaltning. For at opveje dette og få et bedre overblik over uregelmæssigheder og mistanke om svig inden for rammerne af denne rapport vil Kommissionens tjenestegrene fremover registrere flere oplysninger om konstaterede uregelmæssigheder og gennemførte korrektioner i Kommissionens regnskabssystem (ABAC).

For allerede i år at kunne fremlægge en første analyse har Kommissionens tjenestegrene identificeret de tilfælde af konstaterede uregelmæssigheder og mistanke om svig på de budgetområder, der er underlagt direkte centraliseret forvaltning.

2.4. Den nye strategi for "fraud-proofing"

I 2001 besluttede Kommissionen³³ at indføre en forebyggende fraud proofing-mekanisme i Kommissionen for i højere grad at kunne beskytte lovgivningen og forvaltningen af kontrakter mod svig. Siden 2002 er der identificeret nye lovgivningsinitiativer og nye retsgrundlag for fællesskabsfinansiering (som f.eks. standardkontrakter), der giver et særligt behov for at beskytte De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Disse projekter er blevet analyseret med udgangspunkt i deres "fraud proofing" og forbedret, når det har vist sig nødvendigt³⁴.

I december 2007 indførte Kommissionen en ny tilgang til "fraud proofing"³⁵, der væsentligst går ud på at udnytte resultaterne af OLAF's undersøgelsesvirksomhed. Den operationelle erfaring vil blive brugt på et mere struktureret og hensigtsmæssigt grundlag og vil i højere grad blive delt med Kommissionens andre tjenestegrene og med andre EU-organer og institutioner. Formålet med denne nye tilgang er at identificere de svage punkter ikke bare i forslagene til lovgivning, men også i anvendelsen af EU's lovgivning og i forvaltnings- og kontrolsystemerne.

Den nye politik, der i første omgang finder anvendelse på området for direkte udgifter, vil forbedre forebyggelsen af svig ved at bruge alle foreliggende oplysninger (analyseresultater, revisioner, analyser osv.).

³² Dokument OMS WHA 56.1 af 21. maj 2003, trådt i kraft den 27.2.2005.

³³ Kommissionens meddelelse SEK(2001)2029 endelig.

³⁴ Resultaterne af indførelsen af "fraud-proofing"-mekanismen for 2002-2007 indgår i en detaljeret rapport, SEK(2007)1676 endelig.

³⁵ KOM(2007) 806 endelig.

2.5. Beskyttelse af euroen mod forfalskning

Et forslag til Rådets forordning³⁶ tager sigte på at styrke beskyttelsen af euroen mod falskmøntneri ved at indføre en forpligtelse for de berørte aktører til at kontrollere ægtheden af de sedler og mønter, de modtager, før de sendes tilbage i omløb. Forslaget tager endvidere sigte på at tillade overførsler af forfalskede penge mellem de nationale myndigheder og EU's institutioner og organer for at gøre det lettere at kontrollere ægtheden.

Kommissionen har i en rapport gjort status over strafferetlige og andre sanktioner, som medlemsstaterne har vedtaget vedrørende beskyttelse mod falskmøntneri³⁷ i forlængelse af Rådets rammeafgørelse fra 2000³⁸. Det fremgår, at de trufne foranstaltninger stort set opfylder det krav om effektivitet, der er opstillet i rammeafgørelsen, da de strafbarhedskriterier og sanktioner, der er foreskrevet, generelt er blevet indført i medlemsstaternes lovgivning.

På det operationelle plan har Kommissionen via de foranstaltninger, der er gennemført inden for rammerne af Perikles-programmet³⁹, fortsat sin støtte til samarbejdet mellem de nationale, europæiske og internationale organer, der har ansvaret for at bekæmpe forfalskning af euroen. Over 80 % af Perikles-budgettet for 2007 er gennemført, og der er iværksat tolv projekter, hvoraf syv er foreslået af medlemsstaterne og fem af Kommissionen (OLAF).

De fleste af disse projekter, der henvender sig til eksperter i medlemsstaterne og i kandidatlandene, havde et pædagogisk sigte (uddannelse, information om teknikker til afsløring af forfalskninger osv.). Perikles har ligeledes bidraget til to omfattende seminarer med deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne og landene i Latinamerika og Vestindien med henblik på at styrke samarbejdet med tredjelande vedrørende bekæmpelse af forfalskning af euroen.

I 2007 blev ca. 211 000 euromønter trukket ud af omløb. Dette tal er steget med ca. 29 % i forhold til 2006 væsentligst på grund af et intensiveret samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2.6. Hercule II-programmet

Hercule-programmet blev iværksat for at fremme aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser⁴⁰. I 2007 besluttede Europa-Parlamentet og Rådet at forlænge det for perioden 2007-2013⁴¹.

Programmets budget er blevet forhøjet med 6 mio. EUR om året og omfatter et nyt aspekt, der giver mulighed for at finansiere uddannelsestiltag og indkøb af udstyr for at bekæmpe smugling af cigaretter.

³⁶ Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1338/2001, KOM(2007) 525 endelig.
³⁷ Kommissionens tredje rapport på grundlag af artikel 11 i Rådets rammeafgørelse af 29.5.2000, KOM(2007) 524 endelig.
³⁸ Rammeafgørelse 2000/383/RIA, EFT L 140 af 14.6.2000.
³⁹ Rådets afgørelse af 17.12.2001, EFT L 339 af 21.12.2001.
⁴⁰ http://ec.europa/anti-fraud/programmes/index_fr.html.
⁴¹ Afgørelse nr. 878/2007/EF, EUT L 193 af 25.7.2007.

2007-budgettet på 13 574 mio. EUR har givet mulighed for at medfinansiere 15 projekter på uddannelsesområdet, 21 projekter vedrørende teknisk bistand og 10 foranstaltninger inden for juridisk forskning. Blandt disse projekter er foranstaltninger på internationalt niveau, som f.eks. konferencer for at fremme teoretiske og operationelle erfaringer og også individuel støtte til visse nationale myndigheder, f.eks. til indkøb af udstyr til afsløring af smugling, eller teknisk bistand i tilknytning til en bestemt undersøgelse.

2.7. Andre foranstaltninger i 2007 for at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser

I *Det europæiske åbenhedsinitiativ*⁴² blev det foreslået systematisk at offentliggøre listen over modtagere af midler fra fællesskabsbudgettet, uanset hvordan midlerne forvaltes. Efter indarbejdelsen af denne forpligtelse i 2006 i finansforordningen⁴³ og i Kommissionens forordning for strukturfondene og Samhørighedsfonden⁴⁴ blev der i 2007 ved to forordninger⁴⁵ indført en forpligtelse for medlemsstaterne til at offentliggøre listen over modtagere af støtte fra landbrugsfonde og Den Europæiske Fiskerifond samt de beløb, de modtager.

Efter meddelelsen om en europæisk strategi til forbedring af bekæmpelsen af skattesvig⁴⁶ og efter anmodning fra EU's ministerråd i juni 2007 vedtog Kommissionen en meddelelse om visse centrale elementer til bekæmpelse af momssvig, navnlig karruselsvig⁴⁷. I deres bidrag til denne rapport har flere medlemsstater anført, at de har truffet foranstaltninger på nationalt niveau for bedre at kunne bekæmpe momssvig⁴⁸.

Slovenien ratificerede i 2007 *konventionen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser*⁴⁹ med tilhørende protokoller⁵⁰. Rumænien og Bulgarien tilsluttede sig automatisk disse instrumenter i forbindelse med deres tiltrædelse af EU⁵¹. Kommissionen opfordrer de medlemsstater, der ikke har ratificeret konventionen og/eller protokollerne, til snarest muligt at gøre det⁵².

⁴² KOM(2007) 127 endelig.

⁴³ Rådets forordning om finansforordningen (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002, EFT L 248 af 16.9.2002, som ændret ved Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 af 13.12.2006, EUT L 390 af 30.12.2006.

⁴⁴ Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006 af 8.12.2006, EUT L 371 af 27.12.2006.

⁴⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1437/2007 af 26.11.2007, EUT L 181 af 3.8.2007. Kommissionens forordning (EF) nr. 498/2007 af 26.3.2007, EUT L 120 af 10.5.2007.

⁴⁶ KOM(2006) 254.

⁴⁷ KOM(2007) 758.

⁴⁸ BE, CZ, HU, MT og RO.

⁴⁹ Nævnt ovenfor.

⁵⁰ Første protokol af 27.9.1996, EFT C 313 af 23.10.1996. Protokol af 29.11.1996 om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af denne konvention, EFT C 151 af 20.5.1997. Anden protokol af 19.6.1997, EFT C 221 af 19.7.1996.

⁵¹ Rådets afgørelse 2008/40/RIA af 6.12.2007, EUT L 9 af 12.1.2008.

⁵² På nuværende tidspunkt har CZ, HU, MT og PL hverken ratificeret konventionen eller protokollerne. EE har ikke ratificeret protokollen om EF-Domstolens fortolkning af konventionen. IT har ikke ratificeret den anden protokol og forhindrer derved dens ikrafttrædelse. I den anden beretning om gennemførelse af konventionen med tilhørende protokoller (KOM)(2008) 77 endelig) konstaterede Kommissionen ligeledes huller i syv medlemsstaters gennemførelse af visse bestemmelser. Kommissionen vil tage individuel kontakt med medlemsstaterne for at sikre gennemførelse.

Kommissionens tjenestegrene undertegnede i 2007 *administrative samarbejdsarrangementer* med de kompetente myndigheder i visse tredjelande⁵³ på området bekæmpelse af svig, korruption og enhver anden ulovlig aktivitet, der skader De Europæiske Fællesskabers eller de pågældende tredjelandes finansielle interesser. Kommissionen fortsætter forhandlingerne for at indgå lignende aftaler med andre tredjelande, der modtager fællesskabsstøtte.

Slovakiet har vedtaget en *national strategi for at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser*, der fastsætter foranstaltninger på alle de omhandlede områder i de kommende år. Rumæniens straffelovgivning og andre tilknyttede love er blevet ændret for at indarbejde strafferetligt ansvar for juridiske personer. I Italien har udvalget for bekæmpelse af svig med fællesskabsmidler fået til opgave at koordinere alle aktiviteter vedrørende bekæmpelse af svig og andre uregelmæssigheder på det skattemæssige område og inden for landbrug og strukturfonde. Sverige har styrket sit interne kontrolsystem for nationale og europæiske midler.

Nye *administrative sanktioner* for visse alvorlige uregelmæssigheder er blevet indført i maltesisk og rumænsk ret. Letland har styrket de *strafferetlige sanktioner* for organiseret kriminalitet, der skader De Europæiske Fællesskabers økonomiske interesser. Flere medlemsstater har meddelt, at de har vedtaget eller ajourført manualer og notater om harmonisering af *behandlingen og indberetningen af uregelmæssigheder*⁵⁴. I Estland offentliggøres alle uregelmæssigheder, der er færdigbehandlet, på finansministeriets websted.

I Belgien og Frankrig er straffelovgivningen vedrørende *korruption* blevet ændret for at bringe den i overensstemmelse med europæiske og internationale konventioner på området. I Slovakiet er der oprettet en tværfaglig gruppe med henblik på at ajourføre det nationale program mod korruption. I Portugal blev gennemførelsen af det fælles initiativ mod korruption med deltagelse af flere undersøgelsesmyndigheder afsluttet med offentliggørelsen af en rapport i 2007. Belgien og Cypern har truffet foranstaltninger for at forbedre bekæmpelsen af *hvidvaskning af penge*.

Hvad angår *inddrivelse*, sidestilles gæld til De Europæiske Fællesskaber nu med skattegæld i Rumænien.

3. KONTROL FOR AT AFSLØRE SVIG OG ANDRE UREGELMÆSSIGHEDER

For opkrævningen af de traditionelle egne indtægter og på de områder, hvor medlemsstaterne gennemfører budgettet, er ansvaret for kontrol med svig og andre uregelmæssigheder delt mellem medlemsstaternes myndigheder og fællesskabsmyndighederne.

Dette kapitel beskriver kort forløbet og resultatet af denne kontrol.

⁵³ De nationale myndigheder i Marokko (denne aftale dækker ligeledes toldområdet), Djibouti, Congo, Brazzaville, Senegal, Argentina og Forum des inspections générales d'État d'Afrique (FIGE).

⁵⁴ DE, IT og SK.

3.1. Kontrol med strukturfonde

For yderligere at forbedre den finansielle forvaltning af EU-midler, navnlig de midler der forvaltes af medlemsstaterne, og under hensyntagen til Revisionsrettens udtalelse nr. 2/2004⁵⁵ om indførelse af "en ensartet revisionsmodel" vedtog Kommissionen i januar 2006 en handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol⁵⁶. Det strategiske mål er at få en positiv revisionserklæring fra Revisionsretten.

3.1.1. Nye regler på kontrolområdet

De nye regler for strukturudgifter⁵⁷ fra programmeringsperioden 2007-2013 forenkler og afklarer visse aspekter af tildeling og udbetaling af midler. De foreskriver en bedre information af alle berørte aktører, navnlig potentielle støttemodtagere, vedrørende de gældende regler. De interne kontrolsystemer er klarere defineret.

For hvert operationelt program udpeger medlemsstaterne en *forvaltningsmyndighed*, som er ansvarlig for gennemførelsen af programmet og kontrollen af forvaltningen.

Medlemsstaterne udpeger ligeledes en *attesteringsmyndighed* ("betalingsmyndighed" i de regler, der gælder for perioden 2000-2006), som er ansvarlig for at fremsende attesterede udgiftsoversigter og betalingsanmodninger til Kommissionen. Myndigheden har ligeledes ansvaret for at følge op på de konstaterede uregelmæssigheder (herunder svig) og regelmæssigt rapportere til Kommissionen.

Endelig udpeger medlemsstaterne en *revisionsmyndighed* ("winding-up body" for perioden 2000-2006). Reglerne for revisionsmyndighedens kontrol og revision af transaktionerne er blevet harmoniseret for den nye programmeringsperiode, og udvekslingen af oplysninger med Kommissionen er blevet styrket. Fremover skal revisionsmyndigheden fremlægge en revisionsstrategi for Kommissionen for det operationelle program, den har ansvaret for.

Revisionsmyndigheden skal forelægge Kommissionen en *årlig rapport* med resultaterne af de foretagne revisioner. For den nye programmeringsperiode skal rapporten være udarbejdet på grundlag af en ensartet revisionsmodel, og den skal aflægge rapport om alle konstaterede mangler. Et andet vigtigt fremskridt er revisionsmyndighedernes forpligtelse til hvert år at afgive en *udtalelse* om, hvorvidt forvaltnings- og kontrolsystemet fungerer effektivt, så det giver en rimelig vished

⁵⁵ EUT C 107 af 30.4.2004.

⁵⁶ KOM(2006) 9 og SEK(2006) 49. Ved "integreret struktur for kontrol" forstås overvågnings- og kontrolsystemer, som sikrer, at risikoen for uregelmæssigheder ligger inden for rimelige grænser på alle transaktionsniveauer. Kommissionen offentliggør ved udgangen af 2008 en meddelelse om omkostninger og fordele ved kontrollen, hvad angår den resterende risiko. For de øvrige aspekters vedkommende henvises til den første rapport (KOM(2007) 86) og den endelige rapport om gennemførelsen af handlingsplanen (KOM(2008) 110).

⁵⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11.7.2006 om vedtagelse af generelle bestemmelser for EFRU, ES og Samhørighedsfonden; Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 vedrørende EFRU; Kommissionens forordning (EF) nr. 1828/2006 af 8.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1083/2006 og (EF) nr. 1080/2006. Lignende regler finder anvendelse i fiskerisektoren, forordning (EF) nr. 1198/2006, EUT L 223 af 15.8.2006.

for, at udgiftsanmeldelserne er korrekte, og at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige.

Medlemsstaterne er fremover forpligtet til at fremlægge *årlige oversigter* over samtlige indberettede udgifter og alle gennemførte revisioner⁵⁸. Det vedrører også programmeringsperioden 2000-2006. Ved udgangen af april 2008 havde næsten alle medlemsstaterne fremlagt årlige oversigter, som var i overensstemmelse med eller stort set i overensstemmelse med mindstekravene. Kommissionen har truffet foranstaltninger for at tage retslige skridt mod en medlemsstat.

Kommissionen har indført en procedure til evaluering af overensstemmelsen af medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer, jf. artikel 71 i forordning (EF) nr. 1083/2006. Kommissionen gennemgår og godkender de revisionsstrategier, som medlemsstaternes revisionsmyndigheder fremlægger. På grundlag af sine egne kontrolforanstaltninger og revisioner og de oplysninger, medlemsstaterne har fremlagt, foretager Kommissionen en vurdering af effektiviteten af medlemsstaternes systemer, som figurerer i de kompetente generaldirektoraters årlige aktivitetsrapporter og i Kommissionens sammenfattende rapport. Denne vurdering baserer sig på harmoniserede indikatorer for lovligheden og den formelle rigtighed.

Kommissionen har beføjelser til at afbryde eller suspendere betalinger. Kommissionen kan ligeledes foretage finansielle korrektioner.

3.1.2. *Medlemsstaternes forvaltningskontrol inden for EFRU*

Oplysningerne i dette punkt er udelukkende baseret på de oplysninger, medlemsstaterne har fremsendt via spørgeskemaet⁵⁹ og vedrører udelukkende EFRU. På spørgeskemaet skulle anføres oplysninger om de kontrolsystemer, der var indført ved udgangen af 2007, og statistikker vedrørende kontrollen i 2005.

De fleste uregelmæssigheder opstår nødvendigvis hos den endelige modtager. Forvaltningsmyndighederne foretager "forvaltningskontrol" eller "kontrol i første led" for at afsløre uregelmæssigheder på et tidligt stadium i proceduren. Kontrollen omfatter obligatorisk administrativ kontrol af dokumenter vedrørende alle anmodninger om godtgørelse, som modtagerne fremsætter, og kontrol på stedet.

De fleste medlemsstater har anført, at alle dokumenter om projekter og udgiftsopgørelser systematisk underkastes en grundig kontrol i forbindelse med *den administrative kontrol af dokumenter*. I alle medlemsstaterne vedrører den grundige kontrol spørgsmålet om udgiftens støtteberettigelse. I omkring halvdelen af medlemsstaterne kontrollerer myndighederne også systematisk støttedokumenternes relevans; i en tredjedel af medlemsstaterne kontrollerer myndighederne, om det medfinansierede arbejde eller den medfinansierede tjeneste er blevet leveret.

Den procentsats af budgettet, der blev *kontrolleret på stedet for 2005*, var meget forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, og endda fra program til program. Når

⁵⁸ Artikel 53, litra b), nr. 3, i finansforordningen.

⁵⁹ Oplysningerne er ikke krydskontrolleret med de oplysninger, som Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik råder over. Alle svar er offentliggjort i dokument [SEK\(2008\)2301](#)

procentsatsen var under 100, anvendte medlemsstaterne et repræsentativt udvalg eller stikprøver sammen med en risikoanalyse for at strukturere kontrollen.

I 2005 blev kontrol på stedet oftest gennemført af formidlende organer. I fem medlemsstater har forvaltningsmyndighederne selv foretaget kontrollen i et betydeligt antal tilfælde. En medlemsstat har udliciteret kontrol på stedet i et betydeligt omfang.

Alle medlemsstaterne har anført, at filerne for den gennemførte kontrol og de afslørede uregelmæssigheder for hvert projekt arkiveres i *programmets opfølgingsdatabase*. Kun få medlemsstater har imidlertid været i stand til at fremsende pålidelige statistikker om *resultatet af deres kontrol* i 2005. Det antyder, at oplysningerne ikke er centraliserede.

De modtagne statistikker viser, at den hyppigste type uregelmæssighed vedrørte ikke-støtteberettigede udgifter, manglende eller ufuldstændige dokumenter og manglende overholdelse af horisontale regler eller af betingelserne i aftalen om tilskud. Generelt er uregelmæssighederne blevet afsløret ved administrativ dokumentkontrol, men den andel, der afsløres ved kontrol på stedet, er fortsat betydelig (mellem 20 og 50 %).

At afsløre uregelmæssighederne på et tidligt stadium og tæt på modtagerne gør det nemmere at træffe enkle og effektive *foranstaltninger*, som f.eks. at anmode om manglende dokumenter, eller i tilfælde af ikke-støtteberettigede udgifter at trække midlerne tilbage eller omfordele dem. Når der opdages en uregelmæssighed, skal medlemsstaterne sikre opfølgning. Det sker nu og da ved hjælp af integrerede edb-systemer. Når uregelmæssigheden overstiger en vis tærskel, meddeles den til Kommissionen (OLAF).

Medlemsstaterne vurderer, at de væsentligste grunde til uregelmæssigheder er uklare regler for støtteberettigelse, utilstrækkelige retningslinjer og personaleproblemer. Nogle nævner ligeledes konkurs, risiko for overfinansiering og strafbar adfærd. De forbedringer, der netop er foretaget på kontrolområdet, tager navnlig sigte på at nedbringe antallet af modtagere, der frivilligt eller ufrivilligt indgiver fejlagtige anmodninger (i det mindste for ikke-støtteberettigede udgifter) og begrænse risikoen for fejl hos de kompetente myndigheder.

3.2. Kontrolregler på landbrugsområdet

De nationale myndigheders kontrol. Inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og i overensstemmelse med princippet om delt forvaltning er medlemsstaterne ansvarlige for udbetaling af tilskud til de endelige modtagere via medlemsstaternes *godkendte betalingsorganer*⁶⁰. De skal navnlig kontrollere anmodningernes berettigelse og sikre, at de er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne inden udbetaling.

⁶⁰ Forordning (EF) nr. 1290/2005, EUT L 209 af 11.8.2005.

For hver støtteordnings vedkommende definerer de relevante sektorforordninger de detaljerede regler for den kontrol, der foretages af betalingsorganerne eller af de bemyndigede organer, der handler under deres kontrol.

Alle støtteansøgninger underkastes en administrativ kontrol før udbetaling. *Kontrol på stedet* foretages ved stikprøver, der normalt svarer til mellem 5 og 10 %, men som kan komme helt op på 100 % afhængig af risikoen i den pågældende sektor.

Det væsentligste kontrolsystem er det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS). Det dækker alle direkte udbetalinger til landbrugere. SIGC omfatter en database, et identifikationssystem for landbrugere, marker og dyr, i tilfælde af udbetalinger i tilknytning til dyr, og et identifikations- og registreringssystem for betalingsrettigheder og støtteansøgninger. Revisionsretten har ved flere lejligheder bekræftet, at det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem - hvis det bruges rigtigt - er et effektivt kontrolsystem til at begrænse risikoen for uregelmæssige udgifter.

Hvad angår de støtteordninger, der ikke er dækket af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, som f.eks. lagring af produkter eller eksportrestitutioner, skal der foretages yderligere kontrol efter udbetaling til modtageren.

Ved udgangen af hvert regnskabsår udarbejder *attesteringsmyndigheden* en attest, der bekræfter, at den har rimelig sikkerhed for, at de regnskaber, der indsendes til Kommissionen, er pålidelige, fuldstændige og nøjagtige, og at de interne kontrolprocedurer er blevet anvendt på tilfredsstillende vis.

Medlemsstaterne skal fremsende årsregnskaberne for hvert betalingsorgan ledsaget af en revisionserklæring undertegnet af direktøren for betalingsorganet. Revisionserklæringen kan indeholde forbehold, der skal gøre rede for den finansielle virkning. I det tilfælde skal revisionserklæringen indeholde en relevant handlingsplan til løsning af de konstaterede mangler samt de nødvendige frister for gennemførelsen. Erklæringen skal foreskrive et effektivt tilsyn med de forvaltnings- og kontrolsystemer, der anvendes i løbet af året.

Fra 2007⁶¹ skal medlemsstater med mere end et betalingsorgan også udarbejde et årligt referat (sammenfattende rapport) med revisionserklæringer og attester fra attesteringsmyndighederne ved udgangen af regnskabsåret. Det bidrager til sammen med revisionserklæringen og attesten at styrke ansvarskæden mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

Kommissionens kontrol. Kommissionen kontrollerer først og fremmest, om betalingsorganernes regnskaber er pålidelige, fuldstændige og nøjagtige (regnskabsafslutning), og dernæst væsentligst ved hjælp af kontrol på stedet, om medlemsstaternes udgifter er i overensstemmelse med fællesskabsreglerne. Når det ikke er tilfældet, udelukkes den omhandlede udgift fra fællesskabsfinansiering (finansiell korrektion). Sidstnævnte mekanisme, kaldet "forskriftsmæssig regnskabsafslutning" har i årenes løb vist sig at være meget effektiv til at beskytte Fællesskabernes finansielle interesser.

⁶¹ Forordning (EF) nr. 885/2006, EUT L 171 af 23.6.2006.

Den forskriftsmæssige regnskabsafslutning udelukker uretmæssige udgifter fra fællesskabsbudgettet. Denne mekanisme dækker ikke inddrivelse af beløb, der er uretmæssigt udbetalt til endelige modtagere, som ifølge princippet om delt forvaltning udelukkende er medlemsstaternes ansvar. Den omfatter en gennemgang af de kontrol- og forvaltningssystemer, som medlemsstaterne har indført, og inddrivelse hos de nationale forvaltninger af de udgifter, som ikke er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. De finansielle korrektioner beslutes i forhold til overtrædelsens art og grovhed og den finansielle skade for Fællesskabet. Beløbet beregnes på grundlag af de reelle tab eller på grundlag af en ekstrapolering. Hvis det ikke er muligt, anvendes der faste beløb, der tager højde for uregelmæssighedernes grovhed, og som afspejler den finansielle risiko for Fællesskabet. I 2007 fandt Kommissionen, at ca. 686,6 mio. EUR⁶² af finansieringen til EUGFL og ELFUL ikke var i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Når uretmæssige betalinger konstateres eller kan konstateres som følge af procedurerne for forskriftsmæssig regnskabsafslutning, anmodes medlemsstaterne om at følge op på disse gennem inddrivelse over for de endelige støttemodtagere. Selv når det ikke er muligt, fordi den finansielle korrektion udelukkende vedrører mangler ved den pågældende medlemsstats kontrol- og forvaltningssystem, er korrektionen imidlertid et vigtigt middel til at forbedre systemets drift og således forebygge eller afsløre og inddrive betalinger, der er uretmæssigt udbetalt til de endelige modtagere. Den forskriftsmæssige regnskabsafslutning bidrager således til at sikre lovligheden og den formelle rigtighed af transaktionerne i forhold til de endelige støttemodtagere.

3.3. Kontrol med traditionelle egne indtægter

Medlemsstaterne er ansvarlige for at inddrive de traditionelle egne indtægter, føre regnskab og udføre den nødvendige kontrol og de nødvendige undersøgelser⁶³. De skal oprette et "A-regnskab" til registrering af betalt toldskyld eller toldskyld, der er dækket af garantier, og et "B-regnskab" til registrering af udestående fordringer eller fordringer, der ikke er dækket af garantier (eller tvivlsomme garantier). Mange af gældsposterne i B-regnskabet skyldes konstateret svig og uregelmæssigheder. Den første nationale kontrol (både fysisk kontrol og dokumentkontrol) og den nationale kontrol efter regnskabsafslutningen afslører de fleste tilfælde af svig og andre uregelmæssigheder (80 % i 2006 og 2007).

Kommissionen overvåger, at systemet med de traditionelle egne indtægter fungerer korrekt. Kommissionen sikrer, at de traditionelle egne indtægter er til rådighed i tide, og den beregner renterne i tilfælde af misligholdelse. Kontrolmetoderne omfatter bl.a.: kontrol på stedet i medlemsstaterne, aftaler om fælles revisioner⁶⁴, opfølgning på de indledende bemærkninger (tidligere sektorbreve) og årsberetninger fra Revisionsretten samt en specifik opfølgning, hvis der er tale om oplysninger fra

⁶² Beslutning 2007/243/EF (EUT L 106 af 24.4.2007), 2007/247/EF (EUT L 261 af 6.10.2007) og 2008/68/EF (EUT L 18 af 23.1.2008).

⁶³ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000, EFT L 130 af 31.5.2000.

⁶⁴ Aftalerne om fælles revisioner vedrører AT, DA og NL. Disse medlemsstater foretager selv revisioner på områder, der fastsættes i samråd med Generaldirektoratet for Budget, som efterfølgende overvåger proceduren og resultatet af revisionen i forbindelse med et evalueringsbesøg.

andre af Kommissionens tjenestegrene (f.eks. oplysninger fra OLAF om individuelle sager med betydelig finansiel virkning, som kræver gensidig bistand).

Under de 32 inspektioner i 2007 fandt Generaldirektoratet for Budget 114 uregelmæssigheder på området traditionelle egne indtægter. Som i de foregående år blev kun et meget begrænset antal uregelmæssigheder behandlet som overtrædelser (i 2007 blev der ikke indledt nye sager; der er i øjeblikket 31 løbende sager), da de regelmæssigt drøftes bilateralt med medlemsstaterne og henvises til Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter.

I forbindelse med opfølgning af de uregelmæssigheder, der er beskrevet i årsberetningerne og i Revisionsrettens indledende bemærkninger, modtog Generaldirektoratet for Budget 20 nye breve med bemærkninger i 2007.

Resultatet af kontrollen ændrer ikke det generelle billede af en rettidig og hurtig finansiering af EU-budgettet via de traditionelle egne indtægter. Generelt overholder medlemsstaterne fællesskabslovgivningen på dette område.

3.4. Kontrol og inspektion på stedet ifølge forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96⁶⁵

Forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 giver Kommissionen beføjelse til at foretage kontrol og inspektion på stedet i medlemsstaterne og i tredjelande i overensstemmelse med de gældende samarbejdsaftaler. Siden den 1. juni 1999 har denne beføjelse været udøvet af OLAF⁶⁶.

Kontrol og inspektion på stedet hos de økonomiske aktører er typiske eksempler på eksterne undersøgelser, dvs. OLAF-undersøgelser gennemført uden for EU's institutioner, organer og instanser for at bekæmpe enhver form for ulovlig aktivitet, der skader Den Europæiske Unions finansielle interesser.

OLAF's anvendelse af forordning 2185/96 følger retningslinjerne i det *vademecum*⁶⁷, der blev vedtaget i oktober 1997, som er ved at blive ajourført.

I 2007 foretog OLAF i alt 74 kontrolbesøg på stedet i medfør af forordning 2185/96 (sammenligneligt med de 72 kontrolbesøg, der blev foretaget i 2006), nemlig:

- 25 på landbrugsområdet
- 26 på strukturpolitikområdet
- 21 på områderne direkte udgifter og ekstern støtte
- 2 i forbindelse med interne undersøgelser.

Al kontrol på stedet er blevet gennemført på EU's område, bortset fra en kontrol på stedet i et tredjeland på området ekstern bistand.

⁶⁵ Rådets forordning (Euratom, EØF) nr. 2185/86, EFT L 292 af 15.11.1996.

⁶⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999, EFT 136 af 31.5.1999.

⁶⁷ UCLAF/12/SEK(97)9989.

Erfaringen har vist, at kontrol på stedet både kvantitativt og kvalitativt er et meget vigtigt værktøj til gennemførelse af eksterne undersøgelser.

Det operationelle resultat afhænger i høj grad af, hvor effektivt de nationale myndigheders samarbejde er. I den henseende er OLAF i øjeblikket ved at udarbejde en ny rapport om gennemførelsen af forordning 2185/96 med "god praksis" for hver fase i kontrollen på stedet. Rapporten forventes at blive vedtaget i 2008 med den nye udgave af *vademecum*.

4. FORÆLDSESFRISTER FOR RETSFORFØLGNING OG FOR AFGØRELSER VEDRØRENDE UREGELMÆSSIGHEDER

Medlemsstaterne har ansvaret for at retsforfølge de ansvarlige for uregelmæssigheder på områder, der henhører under delt forvaltning og traditionelle egne indtægter. De skal ligeledes gennemføre eventuelle sanktioner og administrative foranstaltninger, der pålægges som følge af disse procedurer.

Forældelsesfristen skal give retssikkerhed. Når forældelsesfristen er overskredet, kan uregelmæssigheden ikke længere retsforfølges, og den idømte sanktion ikke længere pålægges. For at beskytte De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser er der fastsat minimumsforældelsesfrister i artikel 3 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95. Medlemsstaterne kan fastsætte længere frister.

For at få kendskab til national ret, der foreskriver længere frister end minimumsfristerne, og til de frister, der gælder for sager, der ikke er omfattet af fællesskabsretten, har Kommissionen bedt medlemsstaterne om at svare på et spørgeskema. Nedenfor fremlægges et resumé af svarene. Analysen er begrænset til de administrative procedurer⁶⁸.

Hvad angår de udgifter, der forvaltes direkte af Kommissionen, finder forældelsesfristen på fem år ifølge artikel 73a i finansforordningen, som præciseret i artikel 85b i gennemførelsesbestemmelserne⁶⁹, anvendelse. Dette område indgår ikke i denne beretning.

4.1. Forældelsesfrist for retsforfølgning af en uregelmæssighed

"Normal" forældelsesfrist. Ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning 2988/95 er forældelsesfristen for retsforfølgning fire år fra det tidspunkt, hvor den omhandlede uregelmæssighed fandt sted⁷⁰. EU's sektorspecifikke regler kan fastsætte en kortere frist, som dog ikke kan være mindre end tre år. Disse frister anvendes direkte i national ret, medmindre de nationale regler foreskriver længere frister.

21 medlemsstater foreskriver længere frister end fristerne i EU-retten. Generelt er disse frister på mellem 5 og 10 år; de kan undtagelsesvis være på 12 og endda 20 år.

⁶⁸ Nogle medlemsstater har udtrykkeligt angivet, at de civile retlige regler også finder anvendelse på den administrative procedure. I de tilfælde er kun de civile retlige regler anført.

⁶⁹ Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002, EFT L 357 af 31.12.2002.

⁷⁰ Retsforfølgning er administrative eller retslige procedurer, der iværksættes for at konstatere og fastslå uregelmæssigheder.

Ifølge forordning 2988/95 kan retsforfølgningen afbrydes af enhver handling fra den kompetente myndigheds side, som den pågældende gøres bekendt med, og som vedrører undersøgelse eller retsforfølgning af uregelmæssigheden. Endvidere betragter visse nationale lovgivninger forhandling om en betalingsordning med den potentielle debitor som en grund til afbrydelse.

"Absolut" forældelsesfrist. Forordning 2988/95 fastslår, at uden at det berører afbrydelser, vil forældelsesfristen indtræde efter udløbet af en "absolut" forældelsesfrist, der er dobbelt så lang som en "normal" forældelsesfrist, og hvis den kompetente myndighed ikke har pålagt en sanktion, undtagen i de tilfælde, hvor afbrydelsen skyldes, at der er indledt en strafferetlig procedure mod den pågældende person for de samme forhold.

Ni medlemsstater har fastsat længere "absolutte" frister på visse specifikke områder. Der er oftest tale om frister på 10 år, bortset fra et tilfælde, hvor fristen er på 20 år.

4.2. Forældelsesfrist for fuldbyrdelse af en afgørelse om en administrativ sanktion

Forordning 2988/95 foreskriver en forældelsesfrist på *tre år* for fuldbyrdelse af en afgørelse om en administrativ sanktion⁷¹.

15 medlemsstater har oplyst, at de har fastsat længere frister, fra 4 til 10 år efter afgørelsen om pålæggelse af en sanktion. Fristen er hyppigst på 5 år. Generelt begynder fristen at løbe, så snart afgørelsen er truffet, men i nogle medlemsstater løber fristen fra den 1. januar det følgende år efter forkyndelse af afgørelsen eller efter udløb af betalingsfristen ifølge afgørelsen. Grundene til afbrydelse er de samme som den, der normalt gælder for retsforfølgning.

4.3. Forældelsesfrist for fuldbyrdelse af en afgørelse om en administrativ sanktion (inddrivelse)

EU-retten har ikke fastsat en forældelsesfrist for fuldbyrdelse af en afgørelse truffet inden for rammerne af en national procedure om administrative sanktioner. En sådan frist er imidlertid særdeles vigtig for et heldigt udfald af inddrivelsesproceduren. Det ville være logisk, hvis de 27 medlemsstater havde fastsat sådanne frister i deres nationale lovgivning, men kun 21 medlemsstater har oplyst om nationale bestemmelser, der dog er meget forskellige, da der er tale om frister fra 3 til 10 år, og endda 20 år.

Udgangspunktet for fristen og grundene til afbrydelse er de samme som forældelsesfristerne for fuldbyrdelse af en afgørelse om en administrativ sanktion.

5. INDDRIVELSE

Når budgettet gennemføres med delt forvaltning, og når der er tale om traditionelle egne indtægter, ligger ansvaret for inddrivelsen hos de endelige modtagere i første omgang hos medlemsstaterne. På Kommissionens niveau har de anvisningsberettigede bemyndiget ved delegation ansvaret for den finansielle

⁷¹ Det vedrører sanktioner som defineret i forordningens artikel 5.

opfølgning. OLAF bidrager udelukkende til den finansielle opfølgning, der er direkte knyttet til den operationelle aktivitet. Hvad angår strukturfondene, bidrager OLAF imidlertid i en overgangsperiode inden for rammerne af udfasningen af sine aktiviteter på dette område til opfølgningen af de uregelmæssigheder for programmeringsperioden 1994-99, som medlemsstaterne har indberettet⁷². En ny elektronisk interface vil sikre et direkte link mellem oplysninger fra den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede og registret over indberettede uregelmæssigheder (ECR).

5.1. Landbrug

Med artikel 32 i forordning (EF) nr. 1290/2005 blev der indført en ny mekanisme til regnskabsafslutning for uretmæssigt udbetalte beløb. Når en medlemsstat ikke hos modtageren inddriver et uretmæssigt udbetalt beløb inden for en frist på fire år efter datoen for den første administrative eller retslige konstatering (eller på otte år, hvis inddrivelsen er genstand for søgsmål ved de nationale domstole), bæres de finansielle konsekvenser af den manglende inddrivelse af den pågældende medlemsstat med 50 % inden for rammerne af den årlige regnskabsafslutning for EUGFL og ELFUL. I visse tilfælde af forsømmelighed fra medlemsstatens side kan hele beløbet pålægges medlemsstaten.

Denne mekanisme blev anvendt for første gang ved Kommissionens beslutning fra april 2007⁷³ om regnskabsafslutning af alle løbende ikke-inddrevne sager fra før 2003 eller 1999 (sager, der var henholdsvis 4 og 8 år gamle), der pålagde medlemsstaterne 131,7 mio. EUR. Yderligere 100 mio. EUR er eller vil blive pålagt medlemsstaterne ved senere beslutninger fra Kommissionen om regnskabsafslutningen for 2006, som blev udskilt i april 2007.

For regnskabsåret 2007 meddelte medlemsstaterne de finansielle oplysninger om inddrivelsesprocedurerne via Generaldirektoratet for Landbrug. På basis af den endelige opgørelse pr. 11. april 2008 inddrev medlemsstaterne 154,3 mio. EUR i løbet af regnskabsåret 2007, og det udestående beløb ved udgangen af regnskabsåret var på 1,438 mia. EUR. De finansielle følger af den manglende inddrivelse af sager fra 2003 eller 1999 er beregnet efter ovennævnte "50-50"-regel, således at 137,6 mio. EUR blev pålagt medlemsstaterne i beslutningen om afslutning af regnskaberne fra april 2008⁷⁴. Endvidere vil 165 mio. EUR blive pålagt fællesskabsbudgettet for de sager, der er erklæret for uinddrivelige i regnskabsåret 2007.

Efter at have pålagt medlemsstaternes budget de første 50 % vil de skulle fortsætte de nationale inddrivelsesprocedurer for de beløb, der er uretmæssigt udbetalt til modtagerne, og kreditere fællesskabsbudgettet for 50 % af de efterfølgende faktisk inddrevne beløb.

⁷² Meddelelse Kommissionen(2007)5709 om opgavefordelingen, hvad angår den finansielle opfølgning af uregelmæssigheder.

⁷³ Beslutning 2007/327/EF, EUT L 122 af 11.5.2007.

⁷⁴ Beslutning 2008/396/EF, EUT L 139 af 29.5.2008.

5.2. Strukturfonde

På strukturfondområdet er det også medlemsstaterne, der hos modtagerne skal inddrive beløb, der er uretmæssigt udbetalt som følge af uregelmæssigheder eller svig. Inddrivelsen af disse beløb på Kommissionens niveau kan bl.a. ske ved nedsættelse eller tilbageholdelse af det finansielle bidrag.

Programmer, der samfinansieres af strukturfondene, er flerårige og fungerer på basis af mellemliggende betalinger. Inddrivelse af uberettiget udbetalte beløb kan ske før eller efter programmets afslutning. For programmeringsperioden 1994-1999 var fristen for indgivelse af endelige betalingsanmodninger til Kommissionen den 31. marts 2003. I den periode blev næsten 1 000 programmer samfinansieret af Fællesskabet til et beløb på i alt ca. 159 mia. EUR⁷⁵. De anvisningsberettigede tjenestegrene og forvaltningstjenesterne i Kommissionen, der bistås af OLAF, sikrer den administrative og finansielle opfølgning for at afslutte programmerne.

I programmeringsperioden 1994-1999 indberettede medlemsstaterne 11 647 uregelmæssigheder (74 i 2007) med en anslået finansiell virkning på 1,52 mia. EUR⁷⁶ for fællesskabsbidraget (68 mio. EUR for 2007).

Heraf kunne Kommissionen endeligt afslutte 5 686 sager, og et beløb på 630 mio. EUR blev fratrukket ved de endelige udbetalinger eller frigjort efter afslutning af eller tilbagebetaling til fællesskabsbudgettet. Medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de administrative og retslige procedurer er blevet afsluttet på nationalt niveau for 1 610 sagers vedkommende med en finansiell virkning på 101 mio. EUR for samme periode. Kommissionens tjenestegrene har indledt afstemningen med henblik på at afslutte disse sager.

Endvidere vedtog Kommissionen i 2007 en beslutning om de finansielle virkninger for udgifter finansieret via EUGFL, Udviklingssektionen, for 27 indberetninger, hvor de berørte medlemsstater havde anmodet om, at de uinddrivelige beløb blev pålagt fællesskabsbudgettet.

For programmeringsperioden 2000-2006 har medlemsstaterne indtil nu indberettet 12 161 uregelmæssigheder (3 428 i 2007) med en anslået finansiell virkning på 1,79 mia. EUR for fællesskabsbidraget (630 mio. EUR for 2007).

Medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de nationale administrative og/eller retslige procedurer er blevet afsluttet for 4 471 af disse sager, og at der er inddrevet ca. 509 mio. EUR.

Det samlede beløb for de *finansielle korrektioner* vedrørende programmeringsperioden 1994-1999 og 2000-2006 var på henholdsvis 2 141 mio. EUR (176 mio. EUR i 2007) og 1 569 mio. EUR (220 mio. EUR i 2007). Disse finansielle korrektioner er en følge af Kommissionens revisioner, Revisionsrettens revisioner, OLAF's undersøgelser og afslutningsproceduren for programmerne for perioden 1994-1999. De omfatter de formelle beslutninger om finansiell korrektion som følge

⁷⁵ Der er tale om flerårige programmer. Dette tal omfatter ikke projekter, der finansieres direkte via strukturfondene eller Samhørighedsfonden.

⁷⁶ Situationen ifølge oplysninger i ECR-basen pr. 15.4.2008.

af en konstateret uregelmæssighed, frigørelse af bevillinger ved afslutningen af et program, når medlemsstaten ikke har opgivet tilstrækkelige støtteberettigede udgifter, og tilbagebetaling af beløb, der er inddrevet efter afslutning af retssager, der var suspenderet på tidspunktet for afslutningen af programmerne⁷⁷.

De fleste beløb i de indberetninger af uregelmæssigheder, Kommissionen modtager, fører til sådanne finansielle korrektioner. Nogle uregelmæssigheder indberettes, men udlignes ved modregning og indgår derfor ikke i de finansielle korrektioner.

5.3. Egne indtægter

Medlemsstaterne skal inddrive de fastlagte fordringer, herunder de fordringer, de registrerer i den fælles database OWNRES. Det beløb, der skal inddrives som følge af konstaterede uregelmæssigheder i 2007, udgør ca. 377 mio. EUR.

Det er muligt, at en fastlagt fordring ikke kan inddrives i sin helhed på trods af medlemsstaternes indsats. De fastlagte fordringer kan ændre sig som følge af yderligere oplysninger eller retslige procedurer, eller en gæld kan erklæres uinddrivelig på grund af debtors finansielle problemer.

På nuværende tidspunkt er inddrivelsessatsen for uregelmæssigheder i 2007 på 40 % (ca. 150 mio. EUR)⁷⁸. Det er et godt udgangspunkt, idet den samlede inddrivelsessats for 2006 som nævnt i sidste års beretning var på 32 % og siden er steget til 40 %. I de sidste ti år har inddrivelsessatsen svinget mellem 40 og 55 %.

Når manglende inddrivelse af en fastlagt fordring ikke kan tilskrives en medlemsstat, kan denne anmode om, at den uinddrivelige fordring afskrives. I 2007 afviste Kommissionen i 16 tilfælde anmodninger om afskrivning fra visse medlemsstater svarende til ca. 28 mio. EUR, da den mente, at den manglende inddrivelse kunne tilskrives medlemsstaterne.

Endvidere har nogle medlemsstater betalt over 20 mio. EUR til Kommissionen med udgangspunkt i princippet om økonomisk ansvarlighed, da de i strid med deres forpligtelser har undladt at konstatere toldgæld.

5.4. Direkte udgifter

På de områder, hvor midlerne forvaltes direkte af institutionerne, foretages inddrivelsen af uretmæssigt udbetalte beløb direkte af sidstnævnte uden medlemsstaternes medvirken.

De forskellige trin af inddrivelsesproceduren er fastsat i finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne hertil:

- den anvisningsberettigedes overslag over og fastlæggelse af fordringen (der skal være sikker, opgjort og forfalden til betaling)

⁷⁷ Beløbene omfatter ikke de finansielle korrektioner, der ikke giver anledning til inddrivelse, f.eks. dem, der foretages, når medlemsstaten har konstateret uregelmæssigheden eller accepteret den finansielle korrektion, Kommissionen har foreslået, og det uregelmæssige beløb er overført til et andet projekt.

⁷⁸ De anvendte tal er beregnet på basis af de oplysninger, der forelå den 9. marts 2008.

- udstedelse af en indtægtsordre (den anvisningsberettigedes instruktion til regnskabsføreren om at foretage inddrivelsen) efterfulgt af en debetnota til debitor, og
- inddrivelse foretaget af regnskabsføreren, der om muligt foretager inddrivelsen ved modregning, når debitor selv har en sikker, opgjort og forfalden fordring på Fællesskabet.

Såfremt debitor efter rykkerbreve og åbningsskrivelse ikke betaler sin gæld, og hvis regnskabsføreren ikke har kunnet inddrive fordringen ved modregning eller ved træk på den bankgaranti, debitor har oprettet, fastsætter den anvisningsberettigede straks, hvordan fordringen skal tvangsinddrives.

Der findes to måder, som gensidigt udelukker hinanden, hvorpå man kan få et tvangsfuldbyrdsdokument:

- der træffes en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse i henhold til EF-traktatens artikel 256 (formaliserer fastlæggelsen af fordringen i en afgørelse, der kan tvangsfuldbyrdes)
- der erhverves et fuldbyrdsgrundlag ad rettens vej ved de nationale domstole eller EU's domstole. Det omfatter også et civilt søgsmål inden for rammerne af den strafferetlige procedure ved de domstole, hvor dette er muligt.

For de indtægtsordrer, der blev udstedt for regnskabsåret 2007, er der allerede indberettet en fuldstændig eller delvis inddrivelse i 226 sager. Kommissionens tjenestegrene har inddrevet 3,7 mio. EUR. I 184 sager er hele det uretmæssige beløb blevet inddrevet, og i 223 andre sager er beløbet endnu ikke fastsat. Der skal stadig inddrives 10,7 mio. EUR, der vedrører 204 sager.

5.5. Inddrivelse som følge af en OLAF-sag

Når det fremgår af en endelig rapport for en OLAF-sag, at visse beløb formodentlig er udbetalt ulovligt til en modtager, eller at beløb ikke er blevet opkrævet i overensstemmelse med reglerne, skal de ansvarlige myndigheder, normalt myndighederne i de pågældende medlemsstater eller tredjelande, inddrive de omhandlede beløb. OLAF følger forløbet af disse inddrivelsesprocedurer.

I 2007 afsluttede OLAF formelt den finansielle opfølgning af over 203 mio. EUR. Der blev inddrevet 197,67 mio. EUR inden for strukturfondene som led i afslutningen af 53 sager, hvoraf 35 var en del af de forsinkede "gamle sager". Beløbet fremgik af Kommissionens regnskaber for de foregående regnskabsår. Der blev ligeledes inddrevet betydelige beløb i 2007 i forbindelse med sager, der endnu ikke er afsluttet.